

6 okt 1912   Uitvoering van de *Ciaccona* van Vitali in de bewerking van Diepenbrock, in het Concertgebouw te Amsterdam door Louis Zimmermann met het Concertgebouw-Orkest onder leiding van Evert Cornelis. Dit is het openingsstuk; erna staan op het programma de symfonie van Franck en werken van Monsigny en Saint-Saëns.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 7 oktober 1912:

Na de pauze speelde Louis Zimmermann de *Ciaccona* van Th. Vitali, een breed aangelegd, in grooten stijl geschreven muziekstuk, weliswaar niet zoo diep van uitdrukking en bezonkenheid als de beroemde van Bach, maar toch door den grooten eenvoud, en evenzeer geadeld door voornaamheid, van imponeerende werking. [...] Thans werd zij met orkestbegeleiding voorgedragen, waarvoor men Alphons Diepenbrock dank moet weten. Hij immers heeft de begeleiding voor orkest bezorgd en is daarin uitnemend geslaagd. In sobere trekken, als prachtige ondergrond, is zij gehouden, zoodat de breed gespeelde viooltoon als een helder licht daartegenover, uitstraalt. Onze concertmeester heeft met de voordracht een alleszins verdienstelijk werk verricht.

De Tijd (v.d.M. [= Matthijs Vermeulen]), 8 oktober 1912:

Zondagmiddag speelde de heer Louis Zimmermann de bekende *Chaconne* van Vitali; het stuk is voor orkest gearrangeerd door Alphons Diepenbrock, die op geheel eigen aardige wijze partij heeft getrokken van 2 Engelsche hoorns en 2 bazuinen; vooral de bazuinen, voortdurend piano aangewend, gaven de orkestratie iets zeer wijds en hoogs, een ver geruisch.

13 apr 1914   Uitvoering van de *Ciaccona* van Vitali, in de bewerking van Diepenbrock, in het Concertgebouw te Amsterdam door Dirk Gootjes met het Concertgebouw-Orkest onder leiding van Evert Cornelis. Het programma vermeldt verder orkestwerken van Mozart en Beethoven, het Vioolconcert van Bruch, het Pianoconcert van Liszt en pianosoli van Chopin (soliste Elly Penha).

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 14 april 1914:

De andere solist, de heer Gootjes, blijft voor ons, die hem nu voor de derde maal als solist hooren, een raadsel. Hoe iemand, met zoo weinig technische bekwaamheid toegerust, toch nog de belangstelling weet gaande te houden, is inderdaad merkwaardig. Ook thans, evenals bij zijn concerten in de kleine zaal, kwamen de onvolkomenheden in zijn spel van dit zeer verdienstelijk orkestlid maaral te duidelijk naar voren, zoowel in de wedergave der *Ciaccona* van Vitali als in Bruch's G-moll concert.

De Tijd (v.d.M. [= Matthijs Vermeulen]), 16 april 1914:

Hij droeg de *Chaconne* voor van Vitali en het Eerste [viool-]concert van Max Bruch. Terwijl de zeer fijn gekleurde instrumentatie van Alphons Diepenbrock

mij bovenmate boeide (het is onbegrijpelijk dat deze nog niet is uitgegeven!), lette ik minder op den violist; anderen waren er evenwel over in de wolken, ik miste er eene innerlijke gedragenheid.

De Kunst (niet ondertekend), 18 april 1914:

Door de te zware instrumentatie van Vitali's *Ciaccona* door Alph. Diepenbrock kon de viool als solo-instrument niet tot haar recht komen.

Caecilia (J.W.K.), mei 1914:

Eenvoudiger en gaver was de vertolking van de *Ciaccona* van Vitali, die wij in eene bewerking van Diepenbrock te hooren kregen. Diepenbrock heeft de begeleiding over 't algemeen sober weten te houden. Slechts de twee trombones doen, vooral waar zij eene enkele maal melodisch optreden, in den stijl van dit stuk wel wat vreemd aan.

26 dec 1915   Uitvoering van de *Ciaccona* van Vitali in de instrumentatie van Diepenbrock in het Concertgebouw te Amsterdam door Henriette Metz met het Concertgebouw-Orkest onder leiding van Cornelis Dopfer. Het programma vermeldt verder werken van Cherubini, Tsjaikovski, alsook liederen van Bach, Schubert en Brahms, gezongen door Jan Dekker met Evert Cornelis aan de piano.

Algemeen Handelsblad (H.R. [= Herman Rutters]), 27 december 1915:

De violiste Henriette Metz verkeerde nog in de beste condities, waar het stuk harer keuze, Tomaso Vitali's *Ciaccone*, uitnemend schikte na Bach's muziek. De thans gespeelde orkestbegeleiding was bewerkt door Alphons Diepenbrock, die hier het strijkensemble combineert met enkele houten blaasinstrumenten, bazuinen en pauken. Wij voor ons geven aan een orgelcontinuo naast de strijkers de voorkeur, doch in elk geval getuigt Diepenbrock's bewerking van veel smaak en stijlgevoel. Misschien was een zekere bevangenheid oorzaak dat Henriette Metz met de intonatie op niet al te besten voet stond; overigens een voordracht, die door uitmuntende stokvoering, gezonde en gevoelige toongeving en gave vaardigheid alleszins pleitte voor de techniek en muzikale hoedanigheden der violiste en ook door het sobere en rustige van het optreden sympathie wekte.

De Tijd (Theo v.d. B.[ijl]), 27 december 1915:

De begaafde violiste Henriëtte Metz speelde *Ciaccona* van Vitali in een orkestbewerking van Alph. Diepenbrock, die door het bijzonder aanwenden van zijn gedempte strijkinstrumenten en zijn houten blazers plus twee posaunen de verhouding tusschen het soloinstrument en het begeleidende orkest geheel anders schiep, dan men in concerten gewoon is. Behoudens eenige onzuiver klinkende tonen in het tweestemmige spel, toonde mejuffrouw Metz toch een schoone visie te hebben op de reinheid der oude melodieën van Vitali, en bereikte haar toon soms een schoone intensiteit.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 27 december 1915:

De violiste is sedert lang geen onbekende meer in dezen kring; zij heeft in het orkest eerst als hospitante en daarna langs den weg der tweede violen de rij der eerste violisten bereikt. De mooie streek en glanzenden toon hebben wij hedenmiddag opnieuw mogen waardeeren in de vertolking van Vitali's *Ciaconna*, een muziekstuk, breed van aanleg en in grooten stijl geschreven; weliswaar niet zoo diep van uitdrukking en bezonkenheid als de beroemde van Bach, maar niettemin door haar eenvoud en voornaamheid geadeld, van een imponeerende werking. Stellig ook door de uitstekende begeleiding van het orkest, welke, door Alfons Diepenbrock bezorgd, niet nalaat indruk te maken tengevolge van de soberheid, waarin deze achtergrond tegen den stralenden vioolzang gehouden is. Mejuffrouw Metz speelde de *Ciaconna* bijster fraai, ingetogen gestyleerd en daarnaast met groote warmte. Zij behaalde een volkomen succes.